

SZÉKELYSÉG

POLITIKAI HETILAP.

<p>Megjelenik minden hétfőn. ELŐFIZETÉSI ÁR egész évre 8 K., fél évre 4 K., negyed évre 2 K., egy hónapra 1 K. Egys. szám ára 16 fillér. Nyílttér sora 40 fillér.</p>	<p>Felelős szerkesztő és laptulajdonos: Dr. NAGY BÉNI ügyvéd.</p>	<p>SZERKESZTŐSÉG Dr. Nagy Béni ügyvéd irodája Csíkszeredában, hová lap szellemi részét illető közlemények küldendők.</p>	<p>KIADÓHIVATAL: „Székelység” könyvnyomdája Csíkszeredában, hová a hirdetések, nyílttér közle- mények, előfizetési pénzek stb. küldendők. Kéziratok nem adtnak vissza. Hirdetési díjak olcsón számíttatnak.</p>
--	--	--	---

Utat a szabadságnak.

Csíkszereda, április 13.

Eötvös Károly, Uray Imre lekir-
ték Lengyel Zoltánt Zilahra s az ottani
népgyűlésen külön politikai pártalakul-
ás szükségére rámutatva, azokat az
eszméket hozták felszínre s azokkal az
okokkal érveltek, melyeket a „Székely-
ség” nyíltan hirdetett, mióta a koalí-
ciós kormány céljai, törekvései nyilván-
valók lettek.

És a napi lapok egyrésze tudomást sem vett ama kiindulási pontnak nevezhető népgyűlésről, a más része lenézte, lekicsinyelte a mozgalmat s a méltóságos nagy lapok pláne kigunyolták a törekvést, mintha bizony Magyarország mostani viszonyai alkalmasok volnának a gunyolódásra. Pedig azok a méltóságos lapok ezelőtt csak néhány hóval s büszkén hirdették, hogy a kuruc mozgalom három lelkesült ember összetartásán nőtte ki magát lavinává, s pedig ez a mostani mozgalom célja sem kevesebb, mint Magyarország önállóságának függetlenségének kivívása. Hanem hát mire valók azok a horribilis hirdetési általányok!

Lengyel Zoltán lehet politikai krakeler, lehet politikai detektív, lehet türethetetlen henegegő, sőt van is sok olyan fogása, ami a komoly férfias magatartással meg nem egyezik: de mindezek az oldalai egyéniségének csak a nedv-

bőséget levezető vízajtásai, melyek a vezérág rügyképzését nem befolyásolják. Ő mondja, megverhetik, letiporhalják, eleshetnek, de azt a zászlót, melyet mások eldobtak, felragadva, nem adja ki kezéből s e jellel nem fél a börtöntől, a vértanuságtól. Aki így beszél, annak egyénisége lehet kiálthatlan, természetesen lehet összeférhetlen, de magyar hazafisága, elve, meggyőződése összevetve tényei eredményével, tiszteletet parancsolnak a hazafias törekvésben.

Az országgyűlési függetlenségi pártban három ember már megelégtelte azt az alakoskodást, mely a hangzatos ígéretek teljesítésének elodázását más és más alakban kínálja az országnak és abban a három emberben van annyi önbecszerzet, van annyi akarat és kitartás, hogy az első lépésnél nem fognak megállapodni s nem fognak visszariadni azoktól a nehéz éegektől, melyek a koalíciótól, a koalíció szolgálatában álló sajtótól utjaik elé fognak gördíteni. Nem fognak visszariadni, mert mindháromnak pajzsa a szeplőtlen hazafiság s ennek fedezete alatt napról napra megközelítik azt a táborot, mely a hazaszeretet sáncában itélkezik a hit-hagyók tényei felett.

És az országgyűlési függetlenségi pártból ezt a három embert követni fogja még több.

Követni fogják talán sokan azok közül, kik választóiknak el nem ferdtí-
hető ígéretekkel tettek; de követni fog-

ják bizonyára azok, kiknek hite, mindennapi miatyanója az ország függetlensége s kik a pártfegyelem láncait eddig is arcpirulással túrték. És nem is kell más, ezeknek hátvédje lesz bizonyára a nemzet nagy többsége. Nem kellene azok a mandátum kergető pártugráló hazafiak, kiknek hitvallása ibi... ubi... Nem kellene azok a nemzetiségi cirkumspiciánsok, kiknek nincs létjoga ebben az országban, kiknek életeleme a követelés, alatomos tevékenysége a nemzetellenes konspiráció és a külföld imádása s álmaiknak egyedüli végcélja a magyarság kiirtása. A kiknek ilyen testvér kell, az kockáztasson a koalícióval, parolázzon Béccsel, ölelkezék Lueggerrel, tartsa szentírásnak azt az arcátlan mesterkedést, mely a különböző formulákban 1867-től kezdve állandóan nárkotizálta az országot; a józan, becsületes törekvés megtalálja az utat.

Azt mondják, nem lehet egyszerre mindent keresztülvinni. Hát ugyan az istenért, egy év alatt mit tettek, mit végeztek? Elűzték a darabontokat! Hiszen azáltal csak maguknak csináltak helyet. Ez a belszervezethez tartozik, arra joga van alkotmányos államban a kormánynak, de arra már nincs joga, hogy a törvényesen megválasztott tisztviselőket minden igaz ok nélkül zaklassa, felfüggeszesse és megbizhatlan, selejtes s talán róvott multu egyénekkel helyettesítse. Hiszen ez folytatása a darabont tevékenységnek, hiszen ez sárba tiprása a nemzet törvényesen

biztosított jogának. De ezt a szegényteljes tevékenységet is eltűnők, csak látnók már egyszer azokat a nemzeti követeléseket legalább némi részben teljesítve, hiszen azok 1905. kezdetén azonnal teljesítendő feltételekként voltak kínálva és elfogadva. Hol vannak tehát és hol vannak azok a közjogi biztosítékok, melyeket a mi grófnok szörnyű nagy vehemenciával állított előtérbe, hol van egyikből is másikkól is csak egy kis ujnyi? De hát, most azt mondják, egyszerre mindent nem lehet. Igen nem lehet, mert formula volt minden, formula volt az ígélet és formula volt aki ígerte s most mindkét formulát elfedi a taktikázás tógája.

Nem vádolja a nemzet a koalíció vezetőit hazafiatlansággal, erre okot nem szolgáltatnak, csak érthetetlen s a gyermekes hiszékenység s az ebből folyó tétova határozatlanság, mely annyi keserű csalódás után ismét és ismét újabb alkudozásba bocsátkozik, mikor jól tudja, hogy csak egyik fél alkuszik és az mindig Magyarország. Engedjen szabad folyást az eseményeknek, vagy... vagy és bizonyára akkor a másik fél is az alkudozás útjára tér, addig nem bolond.

Igy gondolkozik Eötvös, Uray és Lengyel Zoltán s így kell gondolkoznia a nemzet nagy többségének, mert hogy azok a sallangos állapotok, melyek ki-
vülről a darutollas magyart árulják, belülről pedig a legkonfidensebb magyaros-
osztrákok tartalmazzák, immár tarthat-

A „SZÉKELYSÉG” TÁRGÁJA.

A Gergi csata.

Irtá Nógrádi László.

A gergi hősről szóló históriát néhai való jó Szekeres uram jegyezte fel sárga pergamen lapos könyvébe, irván ekképen: „Az utolsó csata pediglen Gergén vivatott, melynek utána a ditsőséges győzelmes osztrák hadak eláraszták a mi orszá-
gunkat sokadalmukkal, miként sáskák a mezőség dus növényeit. Ő, én népem, milyen volt, pediglen ez a csata, mely Gergén esett...”

A gergi csata pedig így történt:
Utolsóinak Hóka Jancsi ment el a faluból. Kicsit lomha volt ökelme, mert hat cimeres ökor dolgozott helyette az öreg Karancs lábánál elterülő jó televény földön. De hát a lomhaságát végre is tegyürte a szegény. Mert nap-nap mellett hallott ilyen beszédet:

No, hát ezt nem tűrhette. Elment. — Ki tudja, hol törtülte meg utoljára izzadt homlokát. Ki tudja, mert hős lett ő is — elesett ő is.

Hóka Jancsi eltávózása után Gergén majd hogy a bírói pálcát is asszonyoknak kellett adni. Teherbíró férfi csak egy maradt, de ennek meg az esze volt sehogyse. Ludas Bohó Miskának hívták, amolyan félbemaradt ember, akin egyet-mást megcsinálni ellefejtett a természet. (Se bajussza,

se esze: hóbortos; teste nagy, de felemás lábú, s olyan kunkorodott hátu, mintha lefelé akart volna újra a teste nőni.)

Ő volt a libák főgenerálisa. Alsó-felső Gergének minden gágogó jószágát ő kormányozta. Szegény Bohó Miska a maga ügyefogyott eszével nem tudta, hogy mi történik a Karancs rovátkás gerincén túl. Azt hitte, hogy a gergi emberek vásárra mentek Losoncra, Szécsénybe. Oda-oda vásárra Isaszegre, Vácrá, Szolnokra, ahol halált vettek, halált adtak. Mikor aztán egyik-másik megjött a faluba nagybetegen féllábbal, félkézzel, sebtől, vágástól életlenítve, Ludas Bohó Miska nagyot sóhajtott, mondván:

De nagy verekedésbe keveredtek kelmetek, de nagy verekedésbe.

Abba Miska, abba, — hagytlák helybe a Miska véleményét.

A nagy verekedés már vége felé járt. Az orosz hegyekből ide zuhanó lava el-
árasztott mindent. Egyszerre sok lett az ellenség s kevés a honvéd. A sok ellenségből Gergére is jutott. Szerencse, hogy jutott, mert enélkül nem eshetett volna meg a gergi híres csata.

Subák Gergelyné hozta meg a hírt a faluba. Losoncra járt, onnan meg nem sok jót hozhatott.

— Földig lerontva lelkeim a város, még a temető is kiforgatva. Jaj nekünk, jaj. Aszongyák, nincs már magyar, csak német. Jaj nekünk, jaj... ide is elgyűnnek, — mondta akadozva, jajgatva, siránkozva.

És lett nagy rémület Gergén. — Az asszonyok, jómagukkal tehetetlen öregek, gyerekek egybeseregletteka falu libapiacán.

— Mit tegyünk, mondogatták sziv-
szorongva.

— Huzassuk meg a harangokat szólt lehajtvá gondban öszült fejét Gillinge Menyhért, — huzassuk meg; ha a felhőt szétveri jégverést, égi háborút elhárít, csak elkergeti a németet is.

— Dehogy kergeti, dehogy. Inkább ide hozza, mert nem felhő a német. Ha meghallja a harangszót, egybe azt kérdi: micsoda falu van ott, talán város is lehet, hogy harangja van? Menjünk, nézzük meg — szólt Rende Pál. Estvélig csak arról szólt a vita, hogy meghuzzák-e a harangokat vagy se. — (Végre is nem határoztak semmit. Peti Máté, a harangozó, nem tudván, mit tegyen, három sor helyett esle csak másfelet huzott. Így osztván meg az igazságot.)

Másnapra virradóra Csira Jutka azzal a tervvel állt elő, hogy a kézreható ember-
rek vasvillát, az asszonyok söprút, szén-
vonót vegyenek kézbe s így oltalmazzák meg a falut.

— Mert nem bánom én a házacsám, — szónokolt rikácsolva, — nem bánom a kis földcsékém, de hogy az apám, anyám haló-porát kiszórják a pihenő helyökről, már nem engedem, mig tiz ujjam, tiz kör-
möm van. A pedig van.

— Az se lesz jó — veték ellen egye-
sek, mert könnyen visszafelé sülhet el a dolgunk. Akkor aztán még rosszabb lesz.

Hiába álltak Csira Jutka mellé a sá-
padt, mankós emberek, akik haza kerültek a nagy zivatarból, Csörgeyü András bíró uram kihirdette, szigorú parancsba adván, hogy semmit se kell tenni. Ha gyün a német, hát itt lesz. Egyiptomot kilencz csapás érte, mégis csak megmaradt, hát Gerge is megmarad.

— Hát ha nem marad meg? kér-
dezte a vakmerő Csori Boreza.

— Ahogy mondtam úgy lesz, dör-
dült meg a Csörgeyü András öreg hangja s úgy leütötte a bírói pálcát, hogy menten ketté tört.

Csak Ludas Bohó Miska nem törö-
dött semmivel. Terelgette a lud-hadsereget ide-oda, Magyaróskáról a Vinyicára, le a pásti dűlőbe. Sipokat faragott a falusi gyerekeknek gyenge fűzlábol. Ha elunta, le-
akasztotta az oldaltarisznyáját, nagy óva-
tosan elővett belőle egy csomó rongyot. Göngyölgette, göngyölgette vigyázva, félve meg előkerült valami fényes jószág — öreg rézlombita. Szászor is megtörtülte a száját csak aztán fujta, fujta az éleshangu szer-
számot és nem tudta, hogy tulnan a Karancson trombita hangjára rohantak ezren meg ezren halálba. Nem tudta, dehegy is tudta, akkor nem huzódott volna örömben széle-
nen nevetésre a szája, hanem sirt volna. (Mert hát vége lett mindennek. Országnak nemzetnek, dicsőségnek, névnek. Sárga-
fekete por lepelt be mindent, étőt, holtat. Node azért Gergén dicső csata esett!

(Folyt. köv.)

lanok, azt bizonyítani nem kell, legtovább csak bámulnunk lehet, hogy közöttünk, itt a Székelyföldön is sokan felültek azok közül, kiknek éltető eleme az ország függetlensége volt.

A nemzet önállóságáért folytatott küzdelem nem vesztet kárba; a vezetők eleshetnek, kidőlhetnek, de a katonák jelszava: utat a szabadságnak!

— **Oláh virtus.** Vajda Sándor országgyűlési képviselő ur a Ház egyik közlebbi ülésén megbuzdított a terem egyik szegletében s onnan egészen halk hangon tartott beszédje közben szemérmelen verseket olvasott fel, melyekben a magyar nemzetet a császló és piszkolódó szatirikus mocsoklódások foglaltatnak.

Az elnök nem hallván a szónok szavát, hiába nógatta, hogy beszéljen hangosabban és jöjjön elébb, Vajda ur csak tovább folytatta dolgát, Vajda urnak aztán volt gondja rá, hogy azok a versek — melyeknek csak egy részét olvasta fel — egész terjedelmükben betekerüljenek a Ház naplójába s a hivatalos lapba. A Ház következő ülésén aztán Vajda ur alaposan kikapott a merényletért. Jegyzőkönyvi megrovást kapott s a mellett egymást érték a „Ki vele!” — „Ki kell dobni!” — „Gyalázatos!” stb. közbeszólások, mikor magát igazolni megkísérelte. A képviselő urak dühös közbeszólásaikkal kimerítették a megtorlás tárházát s megpecsételték azokat egy jegyzőkönyvi megrovással. A Vajda ur pártjabeli nemzetiségi képviselők képmutatósunyi sajnálattal elűtötték a dolgot s azzal vége lett a nagy műfelháborodásnak, mikor Apponyi Albert ur felfogással kijelentette, hogy ő a történelemből Vajdára nézve azonnal levonná a konzekvenciákat.

Vajda ur és társai ezzel markukba vetették s folytatják ott, a hol elhagyták. Bethlen István gróf egész tárházát sorolta fel a Ház színe előtt azoknak az állam és nemzetellenes nyilatkozatoknak, melyeket az erdélyi oláh notabilitások a bukaresti kiállítás alkalmával nagy ünnepségek közepette világgá kürtölték s melyekre a helyben hagyó és biztató válaszokat az „édes haza” oláh matadorai eseteuként megadták. Egyetlen hajaszála sem görbült meg azoknak a bujtogatóknak sem ilthon, sem ott az „édes hazában”. A közösséges diplomácia pedig a feje bubját sem mozdította a magyar állam épisége és egysége ellen intézett támadásokkal szemben. Minek is? — Hiszen nem az „összmonarkia”, csak Magyarország ellen voltak azok intézve, már pedig a mi érdeke Magyarországnak, az nem érdeke az „összmonarkia”-nak. Magyarországot nemcsak szidni és piszkolni lehet a föld kerekégén mindenütt, de az „összmonarkia” érdekében szükséges is. A kedves oláh „nemzet” gédelgetése mindig szükséges volt és szükséges lesz az összbirodalom érdekében. Nem hogy megrovásra volna lehát érdemesek, hanem nagy megelégedéssel kell tudomásul venni az ok rugaszkodásaikat és arcátlan ki-rohanásaikat.

A magyar kormány? ... A magyar állam? — az csak smárn. A magyar kormánynak, Wekerlének, Kossuthnak, Andrásynak annyi tekintélye, hatalma se lehet, hogy egy-egy szájáló és gyalázkodó fráter nyakon csipeszenek.

Vajda ur pártja kétszínű nyilatkozatot ad ki, melyben helyteleníti a Vajda ur eljárását, de ugyanakkor és ugyanabban a nyilatkozatokban „két egymásra utalt nép”-ről beszélnek, lé-

vén ez a két „nép” a magyar és az oláh. Tehát nincs magyar nemzet, nincs magyar állam, hanem csak magyar „nép” és oláh „nép”. Fele ide, fele oda.

Vajda ur felrándult Bécsbe, hogy ott ügyét a fajabeli újságírókkal megbeszélje s a külföldet a szerint informálják. Gyönyörűek lesznek azok az információk. Vajda ur egy „nemzeti martir” fog lenni, a magyarok pedig tovább is megmaradnak ázsiai barbár csordának, mert hát a magyar kormány állandóan csak „kiegyezik”, az országgyűlés pedig csak „kiakuszik”, de nem ér rá és nincs hatalma arra, hogy a szemelen szedett rágalmatokat megtorolja s a képzelt magyar állam becsületét a csirkefogókkal szemben megvédelmezze. Hiába. Nagy dolog a hatalomért való rajongás, mely mindent elfeledtetni képes. Így volt ez századok óta és így lesz. Az oláhnak szabad Magyarországnak a Tiszáig éri részét Oláhországnak tekinteni s ezt világgá kürtölni s nekünk ezt kötelességünk lenyelni, vagy legalább is fanyar pófival tűrni az összmonarkia érdekében. Egy szomszéd semmi ország lehet független, de Magyarország csak társország, melynek államisége csak a mi képzelődésünk.

KÜLÖNFÉLÉK.

— **Áthelyezés.** Kurcz Antal a csikszeredai kir. törvényszék derék bíróját kérelmére a gyulai kir. törvényszékhez helyeztetett át. Társas körünk sajnálják el-távozását s még jobban sajnáljuk azt, hogy körünkől elkivánczolt.

— **Eljegyzés.** Szentkatolnai Cseh István, gróf Mikes uradalmanak pénztárnoka Zabolán, Cseh Vilmos bankigazgató idősebb fia eljegyezte Gál Irénkét, gyergyóditrói Gál Miklós birtokos és neje Bajakó Sarolta szép és kedves leányát.

— **Műkedvelő előadás.** A József főhg. Szanatorium Egyesület helyi bizottsága által folyó hó 13-án a Vigadó termeiben rendezett estélyt nagy anyagi, mint műkedvelő művész siker tekintetében első helyen áll. Nem is csoda, mert az est rendezésében az örök tevékenységű Riszner Józsefné buzgózkodott, kiről már jól tudjuk, hogy rendező leleményesség és fáradságot nem ismerő buzgóságban vele nem mérkőzhetik senki. A színrekerült „Mostona” című darabot ő fordította, ő scenirozta és ő rendezte. A darab nagy lélekzetű monológjai oly szép nyelven vannak magyarra átültetve, hogy az ember szinte kételkedik benne, vajjon azok az eredeti német szövegben benne vannak-e. A darab külömben azok közül a régi nyomáson haladó darabok közül való, melyek nem leleményes ötleteikkel, jól csoportosított jelenéseikkel, érdekesítő meséikkel, hanem drámai monológjaikkal és erős deklamációikkal keresik a hatást, a mire a mai néző már nem nagyon reagál. Az előadás jól összevágó és sikerült volt, ifj. Dávid Ignác a rideg, számitó bankárt, helyes felfogással mutatta be, Jakab Irén kisasszony Leona szerepében mindig eltalálta a szükséges hangot, mely szerepét érvényre emelhetette, Benke Antal Oszkár szerepében a családostól és megbocsátó kedves változatos kedély állapotát a szenvedélyek temperamentumos leküzdésével csinos alakításban mutatta be. A szép Fejér Erzsike, Mari szerepében csinos kis színpadi jelenség volt, Dá-

vid László (Károly), Dóczy János (Berg), Orbán Anna (Rábné) és Rácz L. (inas) az előadás sikere és összhangja érdekében ritka buzgósággal működtek.

Színelőadás után három élőkép következett színes görögtűz mellett. A káprázató szép képek közül alig lehetne megállapítani, hogy melyik multa felül a másikat. Legfennebb a néző azt sajnálhatta, hogy a mai villamos korban még mindig csak a pillanatig tartó görögtűz kegyelmére vagyunk utalva s egy-egy ilyen végtelen gyölrödéssel és fáradsággal összeállított képet, csak egy-egy röpké pillanatig lehet látnunk. Végül, mint a közönség szószólói, meg kell annyit jegyeznünk, hogy hasonló produkciók alkalmával a szereplők időközi alkalmasabb elhelyezéséről volna szükséges gondoskodni, hogy azok ne legyenek kénytelenek míg a szereplés rájuk következik a közönség közt tolongani s a miatt magát a néző közönséget fizelett helyen feszélyezni. Megjegyezhetnők azt is, hogy az ilyen élőképek rendezését talán fennhagyhatnók a nagy városok gazdag főúri rendezői sportjának, mert ilyen kis helyen aránytalan költséget ró a szülők és egyes szereplőkre s végeredményében alig lelkesedik értök valaki. A terem nem volt egészen telt. A program lejártával lánccumulatás következett, mely majdnem reggelig tartott.

— **Amerika felé.** Pulini János csikszögödi kőfaragó, ki ezelőtt egy évtizeddel, mint olasz munkás került ide s ki itt családot alapított, kőházat épített s ipara is elég jól ment, házat eladta s egész családjával együtt eltávozott innen, s mint mondják Amerika felé vette útját. Elég élő bizonyosság az ő esete, hogy nem a megnem élhetés kényszere hajtotta el innen, hanem a vándor hajlam, melynek ugylátszik nem tudott ellenállni.

— **Névváltoztatás.** Deutsch József, a Vigadó-szálloda főpincére, nevét „Szentmiklósi”-ra változtatta.

— **Egy jó házból való flu tanulónak felvétetik lapunk nyomdájába.**

— **Műkedvelői előadás.** Mint biztos forrásból értesülünk, a Csikszeredai Iparos Ifjúsági Önképzőkör 1907. évi április hó 20-án a Vigadó nagytermében; részben a műkedvelői társaság színpadi díszleteinek, részben saját pénztára javára színre adja az: „Árványhaj” című 3 felvonásos énekes népszínművet. Értesülünk szerint a szerepek a legjobb kezekben vannak s így a színművelő közönségnek egy élvezetes estre van kilátása, melyet figyelmükbe ajánljunk előre is. Bővebbet majd a színlapok kiadása után írunk.

— **Az 1908. évi országgyűlési képviselőválasztások** névjegyzékének kiigazítása befejezést nyervén, az egyes küldöttégek elnökök eljárásuk eredményéről a folyó hó 8-án megtartott központi választmányi ülésen számoltak. A központi választmány a beadott felszólamlások tekintetbe vételével, az 1908. évi állandó névjegyzéket összeállítja, az összeállítás után nagyközsegekben a községhezánál, kisközségekben a jegyzői irodában közszemlére kitéti. — Felhívjuk az érdeklődők figyelmét, hogy saját érdekükben ne mulasszák el néhány a községhezánál vagy a jegyzői irodába betekinteni s ott személyes meggyőződést szerezni, hogy nem hagyattak-e ki tévedésből, ha különben jogosultak a felvételre.

— **Yes—oul—si.** E cím alatt a múlt héten nemzetközi bizottság közreműködésével Palóczy Lipót budapesti reáliskolai tanár szerkesztésében az angol és francia nyelv könnyű és szórakoztató megtanulására képes heti lap indult meg. Már

az első számból kitűnik, hogy célja e két nyelv teljes ismeretébe olvasóit, ugyszólva észrevétel nélkül, minden megerősítés nélkül bevezetni. Legelől kezd, mintegy feltételezve olvasóiról a nyelvek teljes ismeretlen voltát. A nyelv szelleméről, lényegéről felvilágosításokat ad, precíz kiejtés elsajátítása céljából, jöllehet a szabályokat is előadja, az egyes szavak mellé oda írja, zárjel közé, a helyes kiejtést is. Emellett gyakorlati feladatokat is ad, melyek elvégzése egy héten belől nagyon kevés munkát igényelnek. Előfizetési ára évnegyedéknél mindössze 3 korona. Az érdeklődők figyelmét felhívjuk ezen okos és hasznos vállalkozásra. Megjegyezzük, hogy a lap francia és angol részre van elkülönítve s egyik külön is megrendelhető. (Kiadóhivatal Andrassy-ut 97.)

— **Bikavásár.** A Csikmegyei Gazdasági Egyesület április 10-én rendezte 19-ik évi bikavásárát Csikszeredában az egész vidék nagy érdeklődése mellett. A szomszéd Udvarhely és Háromszékvármegyéből is számos bika hajtattott fel a vásárra. Képvisele volt Teleky Árvéd gróf drassó jó hírű tenyésztete is négy drb bikával. A vármegyei községek jól gondozott tenyész-bikákat hajtottak fel bemutatásra, melyeknek kiválóbb példányaiért az állattenyésztési felügyelő a gondozókat jutalmakban részesítette. A Csikmegyei Gazdasági Egyesület volt az országban a legelső, mely a bikavásár intézményét fésítette, minek hatása évről-évre szembetűnően meglátszik a vásárra hajtott anyagnak javulásában. A községek előjáróságai nagy versenyt fejtenek ki abban, hogy a felhajtott bikák legkiválóbb példányait megszerezhessék be közsegeik számára. A vásárt az állattenyésztési szakosztály Becze Antal szakosztályi elnök vezetése alatt a kerületi állattenyésztési felügyelő közreműködésével rendezte. Lickl Károly ker. állattenyésztési felügyelő és Györy Loránd s. felügyelő 27 vármegyei község részére vásároltak ezuttal tenyész-bikákat, melyeket három féléves részletfizetés és 10% árkedvezmény mellett adták át a községeknek. E mellett a kiosztott bikák egy évre az államkincstár által biztosítottak. Ezekon kívül több község látta el magát a vásáron készpénzfizetés mellett vásárolt tenyész-bikákkal. A legmagasabb bika ár 950 korona, a legalacsonyabb ár 400 korona volt. A vásáron közreműködött Kiss Ernő, a székelyföldi kirendeltség helyi megbízottja is.

— **Pályázati hirdetmény.** Az „Erdélyrészi Méhész-Egyesület” a Földművelésügyi m. kir. Miniszter Ur Önagyméltóságának 32879. IX/2. sz. magas engedélye alapján az egyet házsongárdi telepén az 1907. év folyamán két időszakos méhészeti tanfolyamot fog tartani a következő besztás mellett: május hó 13—26-ig földmives kisczagdák, július hó 8—21-ig a néptanítók számára. Céljuk ezen tanfolyamoknak, hogy az azokon résztvevők a méhtenyésztés elméleti és gyakorlati ismereteit elsajátítsák, valamint hogy a méhkaptároknak és méhészeti segédesszközöknak házilag való elkészítését is megtanulják. Minden egyes vidéki tanfolyamhallgató annak tartalma alatt napi két korona segélyben fog részesítettetni s az egyesület elnöksége azok részére, kiknek ismerősei Kolozsvárt nincsenek, a lakás és ellátást illetőleg — a viszonyokhoz mérten segítségökre fog lenni. Minden egyes tanfolyamra 20—20 hallgató vétetik fel, kik kötelesek ugy a délelőtti, mint délutáni előadásokon pontosan megjelenni. A pályázni szándékozók felhívattak, hogy egy koronás bélyeggel ellátott folyamodványukat melyben a foglalkozásuknak megfelelő tanfolyamra való felvételüket kéri az „Erdélyrészi Méhész-Egyesület” Elnökségéhez Kolozsvárra címezve, a földművesek községük ajánlatával ellátva legkésőbb április hó 20-ig nyújtsák be. A kérvényben pontosan

kiteendő az utolsó posta és vasuti állomás valamint jelzendő az is, hogy folyamodó félárú vasuti menetjegy váltására jogosító igazolvánnyal bír-e? Kolozsvár, 1907. április hó 1-én. Az Erdélyrészi Mész-Égyesület Elnöksége.

CSARNOK.

A báli szezon mérlege.

Irtá: Orosztonyi Károly.

A fényes bálterem ragyogó csillárját bevonták már tüllel, hogy a jövő télire is teljes díszében tündöklődjék a sok cifra urfi és kisasszony között. A parkettet is csak egy nagyjából felkefélük, mert ugy sem lesz rá egyhamar szükség. A ruhatári lezárák s a fényes táncteremből kivész a vidám zeneszó, legfeljebb az ott tanyázó kicsiny egerek cincogása zavarja meg a méla csendet.

Az újságok bőven leszámoltak arról, hogy Fogósi Tuli melyik mulatságon vett részt s hogy Hozományi Muci milyen ruhában tündöklött a „Csak a szomszédodat szapnád” egyesület elite-táncestélyen. Megirtak rólok minden szépet s nemeset, de a hasábos dicséretet helyett Ő Nagyságáék bizony inkább beérték volna egy-két soros kis eljegyzési hírrel, mely tudtára adta volna Bürgözfalvának, hogy a kincsem az egyetlen, a bájos és szépműveltségű jegyet váltott N. N. urral Józseffalváról.

Mert Fogósi Tuli és Hozományi Muci illetén tervekkel indultak el az ideai táncmultságokra. A mama is, a papa is biztak a stkerben. Nehéz dolog volt a kisasszonykákat elvinni, mert a mulatságra először is ruha kell, ez pedig pénzbe kerül, miből pedig sem Fogósi uramnak, sem Hozományi kisasszony atyjának nem valami bőven tellett. Lévén Fogósi ur városi hivatalnok, kinek minden elsején 180 koronát fizetett a nemes tanács, Hozományi ur pedig szegény biztosítási hivatalnok, ki napról-napra tengődött.

De mikor a tél beköszönt s az újságok a Mulatságok rovatában nagy pontossággal közlik a megjelent tündérek névsorát, a mi hölgyeink is nagyban készülődnek s a jövőről álmadoznak, a boldog jövőről, melynek első állomásául a bál termet tekintik. Ilyenkor a legnagyobb áldozat sem sok s a hideg szobában — mert szénre való nem telik — ugyancsak dolgoznak a nehéz selyem taft ruhákon, melyre a legszebb brüsszeli csipkén áttört aplikáció sem drága. Hozományi kisasszony aztán fedelmi pompában meg is jelenik a bálban, — szegény, kicsiny testvércéi pedig krumplit majszolnak odahaza vacsorára s hogy ne szépitgessem a dolgot, bizony még ebédre is. A marabu tollal díszített belépő elette szegényekél elől a félfont hust.

A tündér, mamája kíséretében megjelenik a csillogó teremben s a blazirt ifjak egyike, másika nagyot ásitva tekint Hozományi kisasszonyra, de közeledni feléje nem érdemes. Legalább azt mondja Adósfalvy a megyei aljegyző, ki a legnagyobb határozottsággal tudja, hogy a hölgyikének egy krajcárnyi hozományja sincs.

S ebben a teremben, hol a hatalmas csillár sárga fénye a kicsiny olajlámpa igaz melegével akar versenyre kelni, ott akarják a mai leányok jövő boldogságukat megalapítani: ott álmadoznak ők egy szebb holnapról, egy derűs hajnalról, egy vidámabb reggelről, őszinteséget kívánnak, mikor mint a hazugság jelképei jelennek meg. Szeretettel várnak s sincs szívük s boldogságról álmadoznak azok, kiknek elegendő egy báli teremben kötött ismeretség, arra, hogy örök életükre, vagy legalább is a válópör elintézéséig — lekössék magukat.

Nagy szomorúsággal nézem én a ti suhogó selyem ruhátokat, drága kisasszonykáim. Még jobban fáj látnom szegény apá-

tok verejélekedő homlokát, ki éjt-napot egy-sítve azon fáradozik, hogy kimásszék az adósságok tengeréből. Mert zaklatja szegényt a fűszeres, a mészáros, a varga, a szabó, no meg a struccollas legyezőt is meg kellett venni, mert bálba ment a kisasszonyka.

Ilyenkor, mikor a báli szezon mérlege készül, mindig szomorú statisztikát állítok össze. Az újságok napihírei közül az öngyilkosok ilyenkor jobban kiveszik részüket; a lapok gyorstollu riporterei bizony nem nagyon érnek rá kifürkészni a szerencsétlenek halálának szomorú okát. De okos ember hamar megli a titok zárját. Adósság kergette a szegény apákat másvilágra. Az erejükön felül való erőlködésbe megszakadtak. Elmentek nyugodni egy távolabbi hazába, hol fulard-selyem és bolerók nélkül is örökké tart a boldogság s ahol még a lejárt váltók kamatját sem kell megfizetni.

A báli toalették maguk után rántják a többi toalettet is. Ha Fogósi kisasszony a táncmultságán olyan fényes ruhában jelent meg, csak nem mehet egy közönséges 20 forintos ruhában az utcán végig! Ki is hallott ilyet! Ő sem maradhat el a főispánéktól! Az akis aranyhimzű plastron ugyan drága egy kicsit, de majd megtakarítják a konyhán!

Ugy-e papuskám édes? Az ember gyomrába ugy sem látnak be! Aztán hadd döhöngjenek az Aranyosieék. S a papa nem szól, mert már neki mindegy. S az aranyhimzű plasztront megveszi a drága s lelkeendő ad vissza a papának még három forintot, hogy milyen olcsón is vásárolt ő most be. S ez a maradék pénz épen elegendő egy — revolverre . . .

Hozományi és Fogósi kisasszony már végig táncoltak vagy öt téli szezon s a toalettire annyit elfizettek, hogy ennek az összege is egész szép kis hozományt tenne ki. Annyit táncoltak a fényes termekben, hogy szinte a berendezéshez tartozóknak vették őket. Nem is vitte el őket soha senki.

Ki is mer cífratollu uri dámákkal házasságról, családi életéről beszélni, kiknek egyedüli gondjuk, hogy a mazurka második lépését most milyen módon járják s hogy a Chic Parisien legutolsó számában milyen fisüket lehetett látni.

A selyem blouz a maga díszes poentlesz csipkéivel drágább lehet ugyan az egyszerű s mindennél kedvesebb lüszter ruhánál, de a boldogságnak nem ez a forrása. Igaz a lüszter ruha se; de ez legalább nem erónkón felül való. Azért nézek én nagy szeretettel s jó szívvél ti rátok én édes, egyszerű kis lüszter ruhás leánykáim, kik korán megtanultatok az élet intő szavát: addig nyujtózz, meddig a takaród ér!

A táncterem rideg csillárja a családi tűzhely melegét sohasem tudta pótolni, nem is fogja pótolni sohasem. Azért kiáltom én felétek fiatalok, ifjak és leányok: El a csillár alól! El a hazugságok világából!

Közgazdaság.

A gyümölcsfák ültetése.

(Folytatás és vége.)

Kajszinbarack minden időben kedvenc gyümölcse volt az embereknek. A mély televény talajt kedveli s védett helyet, különben nem diszlik. Ezekből magas törzsűt ültetni nem tanácsos, de féltörzsűeket és törpefákat igen; utóbbiakat kiváltképen, mivel ezeken a termés utófagyok ellen megvédhető s a szélvész és viharok ellen is némileg védve van. A kajszinbarack Csikban kevésbé diszlik, de annál jobban az Alföldön. Kevés kivétellel minden faj igen jó, de különösen a honi magyar fajok, a melyek a francia fajoknál sokkal aromatikussabbak.

Őszibarack finom asztra a leg-

nemesebb gyümölcs. Az őszibarackfa az összes gyümölcsfák között a legnemesebbnek lesz tekintve s lelkes kedvelői gyümölcset „isteninek”, gyümölcsöseiszségének s az asztaleskességének nevezik.

Az őszibarack 7—10 évnél tovább nem igen él, ez idő múltán többnyire teljesen tulélték magukat; legtöbb esetben gyantafolyás okozta korai elhalálását. Ennek ugyan részben ellenállhatunk (sajnos, hogy teljesen sohasem) ugyanis, ha a fák főmetésztését augusztusban végezzük, mely alkalommal minden vékony, satnya, haszontalan ágat eltávolítunk; tavasszal csak a tavalyi hajtások lesznek kevésbé megrövidítve. A vezérágak és termőágacsák megmetésztésének teljes figyelmen kívül hagyása okozója többnyire az ifjú őszibarack-ültetvényezések sikertelenségének, amelyek az ültetés alkalmával illetőleg az ültetést követő tavazon okvetlen visszametszendők, a következő években pedig csak úgy, amint az fennebb említve lett.

A dió csakis mint magasztörzs, szabad nyílt helyeken lesz ültetve. Nagy helyre léven szüksége, 12 m. távolságra ültetendő egymástól; mindenütt jól tenyészik, még magaslatokon is. Oly magaslatokon, ahol már a juhlegelő csak tengődik, a diófa még mindig jól nő s mily haszon, mily kincs volna ez a jövő nemzedékre, hogyha az ilyen kopár magaslatok, kopasz hegyhátak, amelyek ma még többnyire parlag területek s kevés avagy semmi hasznót sem adnak, diófákkal ültetnének be. Valóban csodálatos, hogy sem kis- sem nagybirtokosaink még eddig ilyesmi nem jutott eszébe. . .)

A dió vadgeszterű, mondhatni a legjobb s legjövendelmzőbb kiviteli cikk, amely raktározva nem oly könnyen romlik meg, mint a többi gyümölcsféle, amelyeken gyorsan tul kell adni, hanem karácsonyig és még tovább is eltartható, míg jobb árat érünk el. Diófáknál a termékenység átlagosan a 15. évvel kezdődik meg és évről-évre fokozódik s mire egy nagyobb szabású ily telep 60—80 évet elért, mily rengeteg hasznót hozott ez idő alatt; de csak ezután következik a nyereség legnagyobb része, a főnyereség — a butorgyártás céljaira drágán eladott diófaért. Mily óriási a különbség az ily és a tölgly- avagy bukkfa-ültetvények között, mely utóbbiaknál nem 60, hanem 100 és még több éven át kell egyedül a fa értékére várni anélkül, hogy a megelőző időben valami csekély hasznót hajtottak volna. A dióvali fásítás kezdetlegesen is történhetik és pedig a diónak novemberben álló helyre való eludgozásával épen ugy, mint a makkot szokás ültetni.

Birs és naspolya, som, édes, gesztenye és mandola gazdasági szempontból kevésbé jönnek tekintetbe, mivel legtöbbnyire csak egyesek kedvencei de mindamellett mindegyikből mégis néhány fának kellene minden gyümölcsösben állani.

Mogyoró az utóbbi években nagyobb előnyben részesül, sokkal nagyobb figyelem lesz most már ezekre fordítva, mint ezelőtt, mivel korábbi telepek teljes méltatást találtak. Tenyésztése többnyire jövedelmesebb, mint bármely másé és pedig a következő okokból: 1. talaj, fekvés és éghajlat dolgában igénytelen; 2. termésben minden körülmények között biztos s egy bizonyos határig folyton fokozódó; 3. a termés felszedése olcsó, tartóssága igen hosszú, az elszállítás könnyű, az árak mindig jók, mivel a termés sohasem fedezi a keresletet. A mogyoró termelése mindazon birtokosoknak igen ajánlatos, kiknek hegyes-dombos, szakadékos, csuszamlós, terméketlen területei vannak, amelyet még legelőnek sem használhatnak.

Mühle Vilmos.

*) Meg kell jegyezni, hogy a Mühle ur cikkében ismertetett gyümölcsfajok egy része Csikvármegyében nem termesztethők.

Szerk.

A cukorrépa termesztés a kiscgazda szempontjából.

— Irtá: LINHART GYÖRGY. —

(Folytatás és vége.)

Egy asszony egy megfelelően nagy és éles késsel egyértelműen csapással lefejezi a répát, a melyet aztán kupacokba raknak s ha azonnal szállítják, akkor készpénzért elvették, akkor földdel takarják be a kupacokat, hogy el ne fonnyadjanak s az esetleges éjjeli fagyoktól se szenvedjenek. Legcéljesebb a kupacokat mindjárt 6—8 hüvelyk vastag földréteggel úgy betakarni, hogy felül nyitva maradjanak s e nyílás csak repávallel fedessék be, hogy a répa párologhasson és szellőzhessen. Ha késői szállításra volna egyezés a gyárral, akkor legjobb a kiasott répát 1 méter széles és 3/4—1 méter magas máglyákba rakni s úgy leföldelni, hogy a repaföld idejében megszáradhat legyen. A máglyákat eleinte csak vékonyan, mintegy 20 cm. vastagon szabad leföldelni, később a hideg növekedése szerint fokozatosan vastagítható a földréteg egész 60 cm.-ig, sőt azon tul is, hogy a répa a megfagyástól teljesen meg legyen védve.

A répa lefejtését előírás szerint pontosan kell végezni, vagyis a repafejet egész addig le kell vágni, a meddig az zöldes, különben kifogásolja a gyár a répát. A repán levő föld is lehetőleg jól letisztítandó, ellenkező esetben az átvételnél meglehetősen nagy, u. n. piszokszálakat vonnak le, a minek a megállapítása ugyan költsémszerűség dolga, sok esetben azonban mégis elégedetlenségre adhat okot. Mert hisz a cukorgyár nem földet, hanem répát akar vásárolni.

Kerülni kell a répa tökéletlen lefejtését is, hisz a levágott repafejek ugy sem mennek veszendőbe, minthogy ezek a levelekkel együtt felakarmányozhatók.

A cukorrépa szekérre rakását megfelelő gondnal kell végezni, hogy a répa lehetőleg keveset szenvedjen, vagyis meg ne sérüljön és össze ne törjék. Legjobb a felrakást kosarakkal, vagy pedig u. n. repavillákkal végezni, melyeknek hegyein gomb van. A lerakásnál ugyancsak lehetőleg kiemelni kell a répát.

Azok a termesztők, a kik a cukorgyár közelében vannak, közvetlenül a gyárba szállítják be a répát, a hol az le lesz mérve és átveve. A gyártól messzebb lakók a legközelebbi repaátvevő állomásra viszik be a répát s ott adják át. A hol nagyban termesztik a cukorrépa, ott az összes munkálatokat, mint sarabolást, kapálást, egyeselet, a répa kiasását, tisztítását, fejtését, kupacokba rakását és beföldelést szakmánya szokták adni. A magyarvári határban kat. holdanként 50—60 koronát fizetnek e munkálatokért, a mellett az idegen munkások szállást és tűzifát kapnak a főzéshez. Az ország sok vidékén olcsóbban is végezethetők e megmunkálása, ámde mindenkinek, a ki ez ügyben akár szóval, akár írásban fordul hozzám felvilágosításért, mindenkor a legnagyobb készséggel állok rendelkezésére tanácsal és utbaigazítással.

Rajta tehát, kiscgazdák, fogjatok hozzá a cukorrépa termesztéséhez s meg fogtok szünni panaszokodni afelett, hogy gazdaságtok keveset jövedelmez.

És végezetül még egy szó! Igen természetes, hogy e rövidre fogott értekezésben nem terjeszkedhettem ki a cukorrépa termesztés minden apró-cseprő részletére, a különböző talaji és éghajlati viszonyok közt való termesztés minden mozzanatára, ámde mindenkinek, a ki ez ügyben akár szóval, akár írásban fordul hozzám felvilágosításért, mindenkor a legnagyobb készséggel állok rendelkezésére tanácsal és utbaigazítással.

Sz. 1924—1907.

Pályázati hirdetés.

Csikvármegye kászón-alsziki járásában, a kászón-alsziki körjegyzőségben a segédjegyzői állás üresedésbe jöven, annak betöltése céljából ezennel pályázatot hirdetnek.

Felhívom mindazokat, kik ezen 1000 korona fizetéssel díjazott állást elnyerni óhajtnak, hogy szabályszerűen fölszerelt pályázati kérelmeiket hozzám folyó április hó 30-ig adják be. Ezen határidő után érkező kérések figyelembe nem vétetnek.

A kászón-alsziki járás főszolgabírája. Csikszentmárton, 1907. április 9.

Bartalis Ágost,
főszolgabíró.

SZÉPSÉG!

Minden hölgynek kétségtelenül leghőbb vágya, hogy mentől szebb legyen s hogy ezen célját elérhesse, megragad minden alkalmat, a legképtelenebb dolgokkal kengetve arcát. — A legtöbb esetben saját kárára teszi ezt, mert nemcsak, hogy szép nem lesz, hanem ellenkezőleg, sok esetben tönkre teszi arcborét úgy, hogy igen hosszú idő, gondos ápolás kell ahhoz, hogy ismét helyrehozza.

Az a világon egyedülálló siker, melyet Földes Kelemen aradi gyógyszerész Margit-Créme-jével elért (különösen Francia- és Németországban) sok embert arra bír, hogy ezt a világhírű, ártalmatlan és az arc minden tisztátalansága (szeptó, májfolt, kiütések stb.) ellen pártatlanul és csodálatosan ható szert utánozzák. — Természetes, hogy ez senkinek sem sikerül, mert a Margit-Créme készítésének titkát senki más nem ismeri, mint a feltaláló és készítő s épen azért, mert a titkot soha senkire sem bizta, hanem minden egyes készítményt maga állít elő, a Margit-Créme mindig egyforma, annak kidolgozása a leggondosabb, tehát hatása is rögtöni és biztos. — Óvakodjunk tehát arcunkat mindenféleképpen kengetni és használnunk oly szert, melyet angol, amerikai és francia hírneves orvosok is ajánlanak, mint egyedül biztos és ártalmatlan szert az arc szépitésére és a szépség megőrzésére. — Ez a világhírű szépitőszert a Földes-féle Margit-Créme, mely már 4—5 napi használat után teljesen átalakítja az arc bőrét, eltünteti a szeplőket, májfoltokat, kiütéseket, bőratkát, miteszert, arc- és kézvrösséget. Az arc ideális szép, üde és ifjú lesz s amellet a Margit-Créme teljesen ártalmatlan. Egy téglc ár 1 korona, Margit-szappan 70 fillér és Margit-pouder (fehér, rózsás és crème színben) 1 K. 20 fillér. Ezen szerek mindegyike külön is használható. — A Földes-féle Margit-Créme kapható a világ minden nagyobb gyógyszerertárában, ahol pedig raktáron nem volna, tessék egyenesen a készítőnek így címezve írni Földes Kelemen gyógyszerész, Arad.

Főraktár Csíkszeredán: Gözsy Árpád gyógyszerésznél.

Tisztviselői kölcsönt

engedélyez 10—15, 20 évi törlesztés, fizetés letiltás és életbiztosítási kötvény deponálása mellett, állami, megyei, posta, vasuti tisztviselőknek.

Személy kölcsönt

2 kezes mellett. Bármely hitelügyre felvilágosítást nyújt. Általános Hitelforgalmi vállalat, Nagyvárad Szent János-utca 1. c.

Az amerikai

Porecellán Puder

csak akkor valódi,

ha az Amerikai Porecellán Puder Részvénytársaság hivatalos védjegye rajta van. Ugy mindennemű amerikai kozmetikai cikkek, mint amerikai arc Habcrém ára 4 korona. Urhölgyek szappan 1 korona 50 fillér.

A puder eredeti csomagolásban 5 és 3 koronás dobozban van forgalomban. — Mintakövet ára 30 fillér, melyen a Chicágó is olvasható, az nem valódi.

Mindennemű kül- és belföldi illatszerek kapkátok:

FEKETE VILMOS illatszertárában Csíkszeredán.

FISCHER ÉS TÁRSA NAGYENYED Alsó-Fehér megye.

100 KAT. HOLD.

80.000 Gyümölcsfa oltvány
1 millió gyümölcsfa alany
1 millió elkerítés csemete.
Beltérfa, Díszcserjék s Rózsák
bármely gyümölcsfák stb.

1 millió szőlőültvény.
Európai és amerikai sima és gyökeres szőlővesszők stb.
Árjegyzék és művelési utasítás ingyen.

EGYENLET FA- és SZŐLŐÜLTVÉNYISKOLAK FISCHER ÉS TÁRSA, és AMBROSI M.

Helybeli

egész éves, vagy éves oltatóink 28 négyszög centiméter téren teljesen ingyen hirdethetnek!

GROOM BENZIN motoraink

és cséplőlocomobiljaink csodákat mivelnek! Csak mi adunk 3 évi jótállást. Ha Budapestre jön, nézze meg.

Malom és villamvilágításu berendezések, szivógázmotorok, részletfizetés.

Árjegyzéket ingyen küld: Zámboreszky és Társai szabadalmazott önműködő motor favágó gépgyár b. t. Budapest, V. Vigszínház-utca 3. sz.

KERESKEDELMI IPARI ÉS PÉNZTÉZETI NYOMTATVÁNYOK TOVÁBBÁ FOLYÓIRATOK KÖNYVEK, FALRAGASZ SZAKSZERŰS DIVATOS KIVITELBEN = KÉSZÍTETNEK =

KÖNYVNYOMDA

SZVOBODA MIKLÓS

CSIKSZEREDA

ELVÁLLAL TÖBB SZINBEN NYOMANDÓ SZÉP MEGHIVÓKAT TÁNCVIGALMI, LAKODALMI ÉS ELJEGYZÉSI ALKALMAKRA DISZES KIVITELBEN JUTÁNYOS ÉS SZOLID ÁRAKBAN

Tisztelettel hozom a nagyérdemű közönség szives tudomására, hogy a SZÉKELYSÉG könyvnyomdáját és kiadóhivatali ügyeinek vezetését átvéve, Csíkszeredában a Főtéren, a Veress Elek ur házában, (Dohánytözsde mellett) könyv-, papir-, írószer-kereskedéssel kapcsolatosan

KÖNYVNYOMDA ÜZLETET

nyitottam, hol főleg hivatalos, kereskedelmi, ipari és társadalmi célokra szükséges nyomtatványokat, valamint nagyobb terjedelmű műveket, folyóiratokat, árjegyzékeket stb. a legdiszesebb kivitelben nemcsak ízléses és hibátlan módon, hanem a lehető legjutányosabb árakon készítik.

Mély tisztelettel kérem tehát a nagyérdemű közönséget, hogy szakszerűség tekintetében kifogástalan nyomdámot becses megbízásaival és pártfogásával megtisztelni méltóztassék, mivel szakképzettségem által minden jogos kívánalomnak pontosan meg fogok felelni.

Kiváló tisztelettel

Szvboda Miklós.